

**ผลของการสอนด้วยการอภิปรายกลุ่มย่อย ต่อการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การเรียนรู้
ด้วยตนเอง และความพึงพอใจต่อการเรียนในนักศึกษาพยาบาลไทย***

วนิดา เสนาะสุทธิพันธ์, วิรัตน์ ตั้งใจรบ, ศรีสมบูรณ์ มุสิกสุนทร, วิไล เลิศธรรมเทวี,
และบุญเพียร จันทวัฒนา

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย: เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การเรียนรู้ด้วยตนเอง และความพึงพอใจต่อการเรียน ในนักศึกษาพยาบาลไทย หลักสูตรปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วย

การอภิปรายกลุ่มย่อย กับกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยการบรรยาย

รูปแบบงานวิจัย: การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง

วิธีดำเนินงานวิจัย: กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจำนวน 68 คนที่เรียนวิชาการพยาบาลบุคคลที่มีภาวะสุขภาพเป็ยงเบน 1 ในระหว่างเดือนพฤษภาคม-ตุลาคม 2549 กลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยการอภิปรายกลุ่มย่อย ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนด้วยการบรรยาย กลุ่มละ 34 คน โดยได้เก็บรวบรวมข้อมูลของการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการเรียนรู้ด้วยตนเองทั้งก่อนและหลังสอน และความพึงพอใจต่อการเรียนได้เก็บรวบรวมข้อมูลภายหลังสอน

ผลการวิจัย: การเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ยคะแนน หรือความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างก่อนและหลังสอน ของคะแนนการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการเรียนรู้ด้วยตนเองในกลุ่มทดลองพบว่ามากกว่าในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่อการเรียนภายหลังการสอนในกลุ่มทดลอง พบว่ามากกว่าในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ สำหรับภายในกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของการคิดอย่างมีวิจารณญาณลดลงภายหลังการสอนด้วยการบรรยายอย่างไรก็ตาม ภายในกลุ่มทดลอง พบว่าค่าเฉลี่ยของการเรียนรู้ด้วยตนเองเพิ่มขึ้นภายหลังการสอนด้วยการอภิปรายกลุ่มย่อย

ข้อเสนอแนะ: จะเห็นได้ว่า การสอนด้วยการอภิปรายกลุ่มย่อยจะช่วยส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การเรียนรู้ด้วยตนเอง และความพึงพอใจต่อการเรียนในนักศึกษาพยาบาลไทย ดังนั้นอาจารย์พยาบาลจึงควรผนวกการสอนด้วยการอภิปรายกลุ่มย่อย ในจัดการเรียนการสอนแก่นักศึกษาพยาบาลด้วย

คำสำคัญ: นักศึกษาพยาบาล การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การเรียนรู้ด้วยตนเอง ความพึงพอใจต่อการเรียน การอภิปรายกลุ่มย่อย

Effectiveness of small group discussion on critical thinking, self-directed learning, and learning satisfaction of Thai nursing students

Abstract

Purpose of the study: This study aimed to compare mean scores on critical thinking, self-directed learning, and learning satisfaction of the third-year students who participated in small group discussion to those who attended lecture in a Thai undergraduate nursing program.

Design: The quasi-experimental study design was conducted.

Methods: The study participants included 68 students who attended the course, "Nursing Care of Persons with Health Deviation I", during May to October 2006. Small group discussion was performed as a teaching method in the experimental group (n = 34), while lecturing was delivered in the control group (n = 34). Critical thinking and self-directed learning were measured before and after the teaching methods. Learning satisfaction was measured after the teaching methods.

Main findings: Mean score changes (pretest-posttest mean differences) in critical thinking, and self-directed learning in the experimental group were statistically higher than those in the control group. Students' learning satisfaction means in the experimental group was statistically higher than that in the control group. In the control group, students' critical thinking mean decreased following the lecturing. However, in the experimental group, students' self-directed learning mean increased following small group discussion.

Conclusion: Small group discussion could increase students' critical thinking, self-directed learning, and learning satisfaction. Thai nurse educators should incorporate small group discussion while teaching their nursing students when applicable.

Keywords: nursing students, critical thinking, self-directed learning, learning satisfaction, small group discussion